

תת"ע 9687/12/18 - ציון אהרן שלום ציון אהרן שלום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9687-12-18 מדינת ישראל נ' ציון אהרן שלום
תיק חיצוני: 14116104564

מספר בקשה: 2

ציון אהרן שלום ציון אהרן שלום

מדינת ישראל

בפני
מבקש
נגד
משיבה
כבוד השופטת רונה פרסון

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.1.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של עצירת רכב ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה, ונגזר עליו קנס בסך 1,800 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט ואף עקב אחר הבקשה אך לא קיבל הזמנה לדיון. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו. טען כי נודע לו אודות קיומו של הדיון רק כשקיבל את פסק הדין.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ועיינתי באישור המסירה החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי

לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ואף לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק, וזאת גם לאחר שניתנה לו הזדמנות לכך בהחלטתי מיום 27.1.19, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדואר את פסק הדין, ללא קושי, ומעיון בתיק האלקטרוני עולה כי פסק הדין כמו גם החלטות נוספות נשלחו לכתובתו של המבקש ונמסרו לידי הנמען הרשום.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן חרף החלטתי מיום 27.1.19 ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 כיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה, ובשים לב לעברו התעבורתי של המבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.5.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשע"ט, 28 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.